

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 156901 24 Kž
Brčko, 16.01.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i Ilje Klaića kao članova vijeća, uz učestvovanje Zinete Abdul Razzak kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optužene J.K. iz S., zbog krivičnog djela – Nasilje u porodici- iz člana 218. stav 4. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20 prečišćeni tekst i 14/24), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 156901 23 K od 07.08.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 16.01.2025. godine, u prisustvu tužioca Dijane Azapagić, branioca Nihada Konjića, advokata iz Tuzle a u odsustvu uredno obaviještene optužene, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 156901 23 K od 07.08.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 156901 23 K od 07.08.2024. godine, optužena J.K. na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), oslobođena je od optužbe da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinila krivično djelo – Nasilje u porodici – iz člana 218. stav 4. u vezi sa stavom 1. a sve u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 189. stav. 1 Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Istom presudom na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je oštećene sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tužilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu kao osnovanu i preinači pobijanu presudu, te optuženu J.K. oglasi krivom za krivično djelo za koje joj se sudi i izrekne odgovarajuću krivičnu sankciju ili da ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu, odnosno da sam otvori glavni pretres i donese konačnu odluku.

Branilac Nihad Konjić (u daljem tekstu: branilac), podnio je odgovor na žalbu, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu Tužilaštva odbije kao neosnovanu, potpuno neutemeljenu sa netačnim tvrdnjama u odnosu na provedene dokaze, te potvrdi prvostepenu presudu.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 16.01.2025. godine tužilac je u cijelosti ostala kod navoda iz žalbe i prijedloga u istoj. Branilac je ukratko iznio sadržaj odgovora na žalbu i ostao kod navoda u odgovoru i prijedloga u istom.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa odredbom članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optužene povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba branioca je neosnovana.

Neosnovano se u žalbi navodi da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, jer je prvostepeni sud u sveukupnoj ocjeni izvedenih dokaza izveo pogrešan zaključak, cijeneći da nema dovoljno dokaza da je optužena J.K. počinila krivično djelo za koje se tereti.

U pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala je uvjerljiva argumentacija koja ukazuje na navedene propuste prvostepenog suda. Tokom dokaznog postupka prvostepeni sud je izveo sve predložene dokaze, saslušanjem svjedoka i vještaka, te izvršio uvid u dostavljenu materijalnu dokumentaciju, kao i u nalaz i mišljenje vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža i Mitre Mirković-Hajdukov, cijenio iskaz optužene u svojstvu svjedoka, te materijalnu dokumentaciju koju je uložila odbrana, te cijenio pobijajuće dokaze koje je uložilo Tužilaštvo. Prvostepeni sud je saslušao svjedoke M.G., R.N., D.L., A.M. i D.S., te vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža i vještaka psihologa Mitru Mirković-Hajdukov. Prvostepeni sud je izvršio detaljan uvid u dostavljene dokaze Tužilaštva označene od broja D1 do D24, te u dostavljene dokaze odbrane označene od broja DO1 do DO9, te u pobijajuće dokaze Tužilaštva označene od broj DP1 do DP3.

Prvostepeni sud je ukratko ukazao na iskaze navedenih svjedoka podsjećajući na relevantne dijelove njihovih iskaza, kao i na sadržaj materijalne dokumentacije koja je prezentovana tokom dokaznog postupka. Nakon što je proveo sve navedene dokaze prvostepeni sud je izvršio ocjenu istih, cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prvostepeni sud je na

osnovu takve ocjene dokaza došao do činjeničnog utvrđenja na kojim je zasnovao svoje uvjerenje da nije dokazano da je optužena J.K. počinila krivično djelo za koje se tereti. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primjenio odredbe Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženu na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobodio od optužbe jer nije dokazano da je počinila krivično djelo za koje se tereti. Cijeneći da izvedeni dokazi ne upućuju na siguran zaključak da je optužena počinila krivično djelo za koje se tereti, prvostepeni sud je takvu sumnju u pogledu dokaza koji utvrđuju krivicu optužene, primjenio načelo „in dubio pro reo“ iz člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i riješio na način koji je povoljniji za optuženu. Prvostepeni sud je na trećoj strani u tački 4. obrazloženja pobijane presude izveo zaključak da svi dokazi koje je izvelo tužilaštvo sveli su se na svjedočenje oštećenog D.S., koji po ocjeni suda nije u bitnoj vezi sa materijalnim dokazima pogotovo u odnosu na radnje optužene navodno preduzete prema kćerki Mldb.1. Neargumentovano tužilac navodi da se prvostepeni sud nije bavio pitanjem da li je narušen mir, te da li je došlo do uznemirenja Mldb.1. kako se to tvrdilo i u optužnici. Prvostepeni sud je analizirajući iskaze saslušanih svjedoka, a posebno iskaz policajca M.G. koji je kao objektivni svjedok – policijski službenik koji je na lice mjesta došao odmah po prijavi, izjavio da oštećeni nije bio uvjerljiv, odnosno da priča oštećenog D.S. nije bila uvjerljiva s obzirom da je prema izjavi ovog svjedoka u tom periodu optužena bila mršava usljed više operacija, te da nije imala snagu da udari D.S.. Takođe, ovaj svjedok je izjavio da po njegovom dolasku Mldb.1. bila potpuno mirna, da mu je sjedila u krilu i razgovarala s njim, a kada se uzme u obzir izjava svjedoka D.L. – psihologa, koja je zaposlena u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u smislu da je u situaciji da je Mldb.1. bila odgurnuta, da bi ista burno reagovala kao i u bilo kakvoj stresnoj situaciji za nju, imajući u vidu zdravstveno stanje Mldb.1., pa se tako potvrđuje zaključak prvostepenog suda na četvrtoj strani u tački 8. obrazloženja pobijane presude. Naime, prvostepeni sud je zaključio kada se svi dokazi međusobno dovedu u vezu jasno proizilazi da niko od objektivnih svjedoka nema baš nikakvih saznanja o konkretnom događaju, tako da je svjedočenje oštećenog D.S. jedini neposredni izvor samog događaja. Kada se to uzme u obzir, prvostepeni sud je pravilno zaključio da svjedočenje oštećenog se nije moglo prihvatiti i na osnovu istog utvrditi činjenično stanje kako je to opisano u dispozitivu optužnice. Prvostepeni sud je posebno ukazao na svjedočenje svjedoka M.G., koji je izjavio da kazivanje oštećenog o događaju nije bilo uvjerljivo, pa je prvostepeni sud je zaključio da izvedenim dokazima nisu dokazane radnje, koje je optužena navodno preduzela prema svojoj kćerki, a što u dijelu nije potvrdio ni sam oštećeni D.S., kada je izričito rekao da optužena kćerki Mldb.1. nije psovala majku, a što se navodilo u činjeničnom opisu optužnice. Na osnovu svega toga prvostepeni sud je zaključio da nema pouzdanih dokaza da je optužena kćerku Mldb.1. odgurnula i da je ona udarila u krevet. Ovakav zaključak suda proizilazi i iz dokaza D6 Tužilaštva – Nalaz i mišljenje ljekara broj 910/22 od 01.03.2022. godine, iz kojeg proizilazi da je Mldb.1. negirala bilo kakve tegobe te da ljekar nije uočio kontuziono žarište. Takođe, prvostepeni sud je izveo zaključak da tvrdnja oštećenog D.S. da je navodno naknadno na mldb.1. nozi vidio crvenilo, nije ničim podkrijepljena, kao ni tvrdnja oštećenog da ga je optužena udarila 10 puta, a koja tvrdnja takođe nije ni potvrđena ni nalazom vještaka.

Nadalje, prvostepeni sud je na gore opisani način dao ocjenu iskaza oštećenog koji nije potvrdio navode u optužnici da je optužena psovala Mldb.1. majku, da ga je optužena udarila 10 puta, pogotovo kada se ta izjava dovede u vezu sa nalazom

vještaka medicinske struke. Naime, prvostepeni sud je na petoj strani u tački 9. obrazloženja pobijane presude analizirao nalaz vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža te da bez obzira što u nalazu i mišljenju proizilazi da je oštećeni D.S. pretrpio lake tjelesne povrede, prvostepeni sud nije mogao da ovaj dokaz dovede u vezi sa tvrdnjama oštećenog D.S. koji je naveo da je zadobio 10 udaraca otvorenom šakom. Prvostepeni sud je na osnovu fotodokumentacije kao dokaza označenog kao D23 jasno utvrdio da se iz priložene fotodokumentacije ne vide vidljive povrede, te da su nalazi o povredama paušalno sastavljeni, a što se može zaključiti iz cjelokupnog kazivanja vještaka. S obzirom na sve sud je u suštini prihvatio nalaz i mišljene dr. Cihlarža, ali to u vezi sa ostalim dokazima nije bilo dovoljno da prvostepeni sud izvede zaključak da se predmetni događaj odigrao onako kako je opisano u optužnici. Ovakav zaključak suda podržava i ovaj sud.

Takođe, prvostepeni sud je na strani petoj u tački 10. analizirao i nalaz i mišljenje vještaka iz oblasti psihologije Mitre Mirković - Hajdukov te izveo zaključak da se njen nalaz i mišljenje praktično uopšte ne odnosi na predmetni događaj nego na neki drugi događaj povodom kojeg je Mldb.1. davala izjavu 13.12.2021. godine. Takođe sud je uočio da i sama naredba za vještačenje je data u vrijeme prije konkretnog događaja koja se stavlja na teret optužnoj, pa je sud izveo zaključak da se ovaj nalaz i mišljenje uopšte ne odnosi na konkretan događaj, te jedino što je sud u potpunosti prihvatio je činjenicu da Mldb.1. ima problema u psihosocijalnom razvoju, a što nije bilo ni sporno. Ovakav zaključak suda podržava i ovaj sud.

Prvostepeni sud je cijenio iskaz optužene J.K., te zaključio da iskaz optužene prihvata u potpunosti pogotovo uzimajući u obzir da je optužena dajući izjavu u svoju svojstvu osumnjičene izjavila da je braneći se uspjela jedan puta udariti D.S. desnom rukom u njegov obraz. Prvostepeni sud se posebno osvrnuo i na iskaz oštećenog koji je tvrdio da je zadobio 10 udaraca od strane optužene, da je optužena psovala majku Mldb.1., a što nije dokazano niti jednim dokazom, a niti se njegov iskaz može dovesti u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, a posebno sa nalazom vještaka medicinske struke.

Kao što proizilazi iz obrazloženja prvostepene presude, sud nije mogao pouzdan način utvrditi, odnosno stvoriti uvjerenje u opravdanost iznesenih tvrdnji u optužnici, da je optužena počinila krivično djelo za koje se tereti. Tako je prvostepeni sud na osnovu svih izvedenih dokaza utvrdio da jedino svjedočenje oštećenog D.S. ukazuje na optuženu kao počinioca ovog krivičnog djela, dok svi drugi svjedoci nemaju konkretna saznanja, a čak izražavaju i sumnju u verziju događaja koju je ispričao oštećeni. Takođe, materijalni dokazi koji sud nije pominjao u obrazloženju niti jednim dijelom ne upućuju da se događaj odigrao onako kako je to opisano u optužnici. Provedenim dokazima utvrđeno je da između bivših supružnika postoji jaka međusobna netrpeljivost koja očigledno rezultira međusobnim prijavama za krivična djela, kako je to pravilno zaključio prvostepeni sud. Međutim, u konkretnom slučaju nije bilo uvjerljivih dokaza da radnje koje je preduzela optužena potvrđuju njenu krivicu na osnovu prezentovanja dokaza u ovom krivičnom postupku. Nije dokazano da je optužena oštećenog D.S. udarila više puta, niti je dokazano da je optužena preduzela bilo koju radnju nasilja prema kćerki, kako se to tvrdilo u optužnici.

Na ovaj način neargumentovani sud navodi tužioca da je sud krajnje kritički cijenio izjavu oštećenog, a da je u potpunosti prihvatio iskaz optužene. I za ovaj sud je

prihvatljiv zaključak prvostepenog suda da se bez sumnje nije moglo utvrditi da je optužena nasiljem i drskim ponašanjem ugrozila mir člana svoje porodice, odnosno djeteta koje živi u zajedničkom domaćinstvu, a što bi bila odlučna činjenica da je počinjeno krivično djelo- Nasilje u porodici - iz člana 218. stav 4. u vezi sa stavom 1. i članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a zašto se optužena teretila.

Da bi se van razumne sumnje utvrdila krivica optužene, neophodno je bilo sve pravno relevantne i odlučne činjenice, koje ukazuju na krivicu optužene utvrditi na pouzdan način koji ne bi ostavljao mogućnost za neki drugi zaključak u pogledu krivice optužene. Međutim, sav dokazni materijal, imajući u vidu kvalitet istog, činjenično utvrđenje u pogledu krivice optužene ostavlja na nivo sumnje, pa je u tom pogledu pravilan zaključak prvostepenog suda da izvedeni dokazi ne mogu biti osnov za utvrđivanje krivice optužene. U toj situaciji, jedino pravilno rješenje je donošenje odluke koja je povoljnija za optuženu.

S obzirom da se nije raspolagalo sa drugim dokazima, koji bi u potpunosti potvrdili činjenične navode iz optužnice, prvostepeni sud je pravilno na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) donio presudu kojom se optužena oslobađa od optužbe, jer nije dokazano da je počinila krivično djelo za koje se tereti.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke, nije počinio povrede postupka, da nije pogrešno i nepotpuno potvrdio činjenično stanje, te da nije počinio povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je valjalo žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbiti kao neosnovanu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Zineta Abdul Razzak

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić